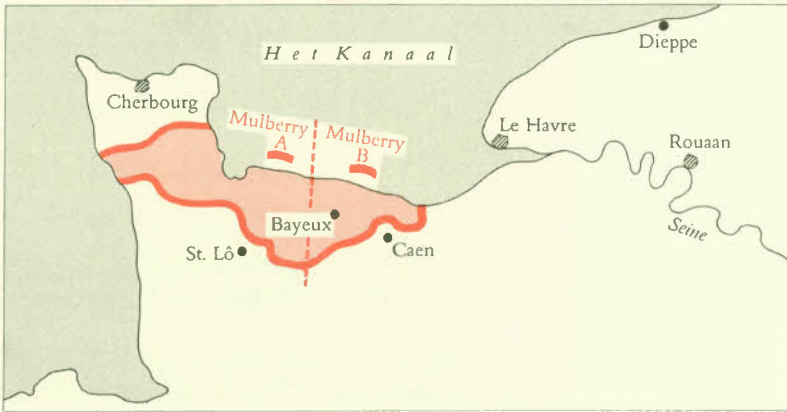

PROBLEMEN VOOR DE GEALLIEERDEN

II. De situatie in Normandië op 17 juni 1944 te middernacht

Aan de sector van het Amerikaanse Eerste Leger dat in opmars is in de richting van Cherbourg, zou Mulberry A door de grote storm die op 19 juni opstak, worden uitgeschakeld – Mulberry B bleef gespaard. Het Britse Tweede Leger is er niet in geslaagd, Caen te veroveren

af gerekend, op 22 juni 22% op het schema achter, de landingen van voorraden zelfs 42%. Gelukkig bleek het nadien mogelijk, in een sneller tempo dan men voor mogelijk had gehouden, troepen en voorraden rechtstreeks op de stranden aan land te zetten en ook overtrof *Mulberry B* de geplande capaciteit; een deel van de achterstand kon aldus worden ingelopen.

Dat laatste bleek hoogst wenselijk want de Duitsers oefenden in de eerste weken een sterke druk op het Geallieerde bruggehoofd uit. Hun tanks en vooral hun mortieren waren beter dan de Geallieerde – aan Geallieerde kant werd tijdens de gevechten in Normandië meer dan twee-derde van alle verliezen geleden door de Duitse mortiergranaten. Af en toe ontstonden kritieke situaties voor de Geallieerde troepen waarin dan vaak alleen het ingrijpen van het scheepsgeschut uitkomst bood. Het bruggehoofd bleef vooral op de Britse sector eng (zie kaart II, waarin het frontverloop op 17 juni wordt aangegeven) – er werden wel voortdurend nieuwe divisies ontscheept, ook die welke tot het Canadese Eerste en het Amerikaanse Derde Leger behoorden, maar de vorming van de hoofdkwartieren van die twee legers werd uitgesteld; er was eenvoudig geen ruimte om met vier legers te gaan opereren. Begin juli